

LINH MỤC CỦA TÌNH LIÊN ĐỐI

Một ngày tháng 11 năm 1991, bông tuyết trắng đầu mùa thu xứ Hung-gia-lợi rơi lả-chả như nhảy múa trước ngọn đèn pha. **Cha Imre Kozma** phóng xe như bay về phía biên giới Croát. Âu lo duy nhất của Cha là làm sao đến thành phố Vukovar đang bị vây hãm trước khi thành phố rơi hoàn toàn vào tay quân Serbi. Cha quyết tâm cứu thoát 7 đàn sĩ và hàng ngàn thường dân vô tội.

Đến biên giới, Cha Imre Kozma bị lính canh phòng Croat chặn lại. Sau khi tìm mọi cách, Cha gặp được tướng Raseta, vị chỉ huy quân đội Serbi. Trong vòng một tiếng đồng hồ, Cha Kozma trình bày đủ các lý do hầu thuyết phục tướng Raseta để cho Cha di tản các thường dân đang bị kẹt trong thành phố.

Nhưng tướng Raseta một mực cứng như đá, lạnh như đồng. Cha Kozma đánh ván bài chót. Cha nói:

- Xin vui lòng để tôi di tản nhóm dân này. Rồi tôi sẽ cho toàn thế giới biết rằng: tướng Raseta là vị chỉ huy nhân lành, biết hòa hợp nghĩa vụ với lòng cảm thương!

Câu nói đánh động tướng Raseta. Ông chấp thuận đề nghị của vị Linh Mục Công Giáo Hung-gia-lợi. Cha Imre Kozma vui mừng không kể xiết. Cha tổ chức ngay cuộc di tản tất cả đàn bà con trẻ và người già ra khỏi Vukovar. Vài ngày sau khi cuộc di tản chấm dứt, quân Serbi xung quân và nổ súng tiến chiếm Vukovar.

Đó chỉ là một trong muôn vàn nghĩa cử vừa anh hùng vừa bác ái của Cha Imre Kozma, vị Linh Mục Công Giáo Hung-gia-lợi. Năm 1996, Cha được Ban Quản Trị 19 ấn bản Âu châu của nguyệt san quốc tế Reader's Digest chọn làm Người của Âu Châu.

Cha Imre Kozma sinh năm 1940 trong một gia đình Công Giáo đạo đức. Imre mồ côi cha lúc một tuổi rưỡi và được mẹ cùng ông bà ngoại chăm sóc dạy dỗ. Từ đó Imre lớn lên nơi làng quê cách thủ đô Budapest 130 cây số về hướng Tây. Mẫu gương sống bác ái của ông bà ngoại đã in đậm vào tâm hồn thơ bé của Imre. Imre thường theo bà ngoại đem thực phẩm tiếp tế cho người Do Thái đang ẩn trốn khỏi cuộc diệt chủng của đức-quốc-xã. Mỗi tối trước khi ngủ, bé Imre chăm chú nghe ông ngoại đọc báo và sách Kinh Thánh. Ông ngoại nói với bé Imre:

- Cháu không nên đi lễ vì vâng lời hay vì bị bó buộc nhưng đi lễ để tìm kiếm thánh ý THIÊN CHÚA.

Nơi bàn ăn nhà ông bà ngoại, bé Imre luôn thấy có chiếc ghế trống dành cho người nghèo. Một ngày năm bé 7 tuổi, bà ngoại đưa cho bé một khúc bánh mì và mấy trái táo để bé trao cho người hành khất đến nhà xin ăn. Bà ngoại nói với Imre:

- Khi con trẻ trao của bố thí, người ăn xin không cảm thấy tủi hổ.

Imre Kozma không bao giờ quên bài học và mẫu gương bác ái của ông bà ngoại. Imre lớn lên và trở thành thanh niên tráng kiện, hứa hẹn nhiều thắng lợi cho đội banh của tỉnh. Nhưng chàng quy hướng lòng xuân trẻ về một giấc mộng cao xa hơn: Imre Kozma muốn trở thành Linh Mục phục vụ người nghèo!

Imre Kozma gia nhập đại chủng viện Esztergom và thụ phong Linh Mục vào tháng 6 năm 1963. Đức Giám Mục muốn gửi tân Linh Mục Kozma du học Roma, nhưng chính quyền cộng sản Hung-gia-lợi không cấp chiếu khán xuất cảnh. Đức Giám Mục chỉ định Cha Kozma làm Cha sở Dorog, nơi người dân chuyên nghề hầm mỏ. Ngày đến nhậm nhiệm sở thật vô cùng đau đớn đối với tân Linh Mục. Thánh Lễ Chúa Nhật đầu tiên tại họ đạo chỉ có 57 giáo hữu đến tham dự. Leo-queo vài con trẻ đến học giáo lý ..

Nhưng Cha Imre Kozma không nản lòng. Cha hăng hái đi vào trận thánh chiến! Cha học thuộc tên tất cả con chiên trong xứ đạo .. Ba tháng sau, lớp giáo lý của Cha có đến 100 trẻ em và nhà thờ chật ních giáo dân đến tham dự Thánh Lễ Chúa Nhật!

Năm 1968 Cha Imre Kozma được chỉ định Linh Mục Tuyên Úy nhà thờ thánh Phanxicô ở thủ đô Budapest. Cha tổ chức một loạt các bài giảng thuyết lôi cuốn dư luận quần chúng. Các sinh viên đổ xô đi nghe. Họ được thu hút bởi lối trình bày nguyên tắc luân lý đạo đức dựa trên giá trị Kitô và chân lý phổ quát.

Ngày 13-8-1989 Cha Imre Kozma nhận được lời kêu gọi thống thiết của tòa đại sứ Tây Đức tại Budapest. Từng đoàn người tị nạn từ Đông Đức chạy qua Tây Đức qua ngõ Budapest. Họ bơ vơ không nơi trú ẩn. Cha tức tốc dựng ngay các lều trại tiếp cứu khoảng 50 ngàn người. Cha tìm cách đưa đoàn người lánh nạn sang nước Áo. May mắn thay, bức tường Berlin sụp đổ vào tháng 12 năm 1989!

Ngoại trưởng Tây Đức, ông Hans Genscher, đích thân đến Budapest trao tặng Cha Imre Kozma huân-chương tưởng-thưởng, ghi ơn vị Linh Mục Công Giáo Hung-gia-lợi tận tình giúp đỡ người tị nạn Đông Đức trong một thời điểm khó khăn và tràn đầy nguy hiểm!

Về phía Tòa Thánh, ngày 12-8-1992, Đức Thánh Cha Gioan Phaolo 2 trao tặng Cha Imre Kozma tước hiệu Công-Chứng Tông-Tòa (chức Đức Ông ở cấp thứ ba). Nhưng Cha Imre Kozma luôn giữ tâm tình khiêm tốn và không ngừng hoạt động bác ái. Cha thổ lộ: "Còn có không biết bao người đang cần chúng ta giúp đỡ!"

("Reader's Digest SÉLECTION", Mars/1996, trang 66-71).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt